

Lev Rogi

Pridobljeno iz Wikivira, dne 03. november 2020

Lev Rogi
Igor Plohl

Spisano: Ida Štimec

Izdano: Plohl, Igor (2009). *Lev Rogi*. Maribor: Založba Pivec. ([COBISS](#)).

Dovoljenje: To delo je objavljeno s pisnim [dovoljenjem](#) avtorja, pod pogoji licence [Creative Commons Priznanje avtorstva-Deljenje pod enakimi pogoji 3.0](#).

Izvozi v formatu:

[epub](#)

[mobi](#)

[pdf](#)

[rtf](#)

[txt](#)

Nekega dne se je lev Rogi odpravil domov pozdravit svoje starše. Bil je čudovit jasen in svež dan.

Takšnega ga je naredilo neurje, ki je po pokrajini

divjalo dan prej. Marsikatero drevo je bilo podrto in marsikatera žival je ostala brez svojega bivališča.

Glej tudi članek v [Wikipediji](#):
[Lev Rogi](#)

Rogija je skrbelo kako so neurje preživeli starši. Po prihodu domov je kmalu ugotovil, da je neurje staršem poškodovalo dom. Z veseljem se je lotil popravila, ko mu je naenkrat zmanjkalo tal pod nogami. Na lestvi se je zlomil klin in lev Rogi je padel globoko na trda tla.

Ko se je čez nekaj trenutkov zbudil iz nezavesti, ni mogel premikati nog. Takoj je vedel, da je nekaj hudo narobe. Njegovi starši so nemudoma poklicali živalski rdeči križ, ki je poškodovanega Rogija odpeljal v bolnišnico. Tam so ga dolgih šest ur operirali.

Naslednje jutro, ko se je zbudil, mu je zdravnica povedala, da ne bo nikoli več hodil. Za Rogija je bila ta novica naravnost grozljiva. Kako se bo zdaj premikal? In kako bo lovil? Kakšen lev je sploh to, ki ne more uporabljati svojih tac?

Potem je razmišljal samo o tem, kaj vse je izgubil. Nikoli več ne bo mogel brezskrbno pohajkovati po gorah, kar je neizmerno oboževal. Nikoli več ne bo mogel plesati. Nikoli več tekati in nikoli več ne bo čutil svojih nog. Takšnih nikoli več je bilo v njegovi glavi še veliko.

Vsem, ki so ga poznali, je bilo izredno hudo, ko so izvedeli, kaj se je zgodilo. Mnogi so s solznimi očmi stali ob njegovi bolniški postelji in ga bodrili.

In ker je deljena sreča dvojna sreča in deljena žalost polovična žalost, je bilo levu Rogiju kmalu bolj prijetno pri srcu.

Čez nekaj tednov so ga premestili v posebno bolnišnico za hudo poškodovane živali. Tam so mu vsak dan razgibavali tace, mu česali grivo, ga masirali in ga učili fizioterapije. Seveda je bilo tam tudi mnogo drugih poškodovanih živali. Tako je spoznal srno Kato, ki je tako hudo padla, da je lahko premikala le glavo.

Pravi prijatelj pa je postal z leopardom Vinkom, ki je prav tako kot Kata lahko le negibno ležal in s težavo govoril. Lev Rogi je spoznal, da bi se tudi njemu ali komurkoli drugemu lahko zgodilo kaj podobno hudega.

Minevali so tedni in meseci, lev Rogi pa je postajal vedno bolj samostojen in samozavesten. Ugotovil je, da lahko še vedno veliko stvari počne sam. Postal je hvaležen za vse tisto, kar je ostalo neprizadeto. Še vedno je lahko uporabljal prednje tace, ki jih je zdaj še bolj krepil in negoval. Še vedno je odlično videl, vohal in slišal. Tudi misli so mu dobro tekle. Včasih celo za bedarije.

Čisto samostojen pa lev Rogi še ni mogel biti. Tu in tam je potreboval pomoč domačih in prijateljev. Na srečo jih je imel veliko.

Nekateri so prihajali redno na obisk in mu prinašali hrano. Drugi so mu darovali cekine, s katerimi je v živalski trgovini kupoval vse, kar je poteboval. Tretji pa so zanj organizirali celo dobrodelno prireditev.

Tako je lev Rogi spoznal, da je življenje lahko kruto, vendar je vse lažje in lepše, če imaš prijatelje, ki te vzpodbujajo, te imajo radi in ti pomagajo v najtežjih trenutkih.

Danes lev Rogi spet opravlja svoj poklic. Vsak dan hodi v šolo in uči mlajše življenskih modrosti. Sorodniki in prijatelji pa mu tu in tam še malo pomagajo pri lovu. Drugače pa vse ostalo naredi čisto sam. Sam si neguje grivo, razgibava tace in skrbi za svoje telo. Rad potuje in raziskuje svet. Še vedno zna včasih komu pognati strah v kosti in prav strašno zarenčati. In ne boste verjeli: tudi pleše lahko, pa čeprav sede.

About this digital edition

This e-book comes from the online library [Wikisource](http://wikisource.org)^[1]. This multilingual digital library, built by volunteers, is committed to developing a free accessible collection of publications of every kind: novels, poems, magazines, letters...

We distribute our books for free, starting from works not copyrighted or published under a free license. You are free to use our e-books for any purpose (including commercial exploitation), under the terms of the [Creative Commons Attribution-ShareAlike 3.0 Unported](http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0)^[2] license or, at your choice, those of the [GNU FDL](http://www.gnu.org/copyleft/fdl.html)^[3].

Wikisource is constantly looking for new members. During the realization of this book, it's possible that we made some errors. You can report them at [this page](#)^[4].

The following users contributed to this book:

- IdaStimec
- Smihael
- 213.229.243.234

-
1. [↑ http://wikisource.org](http://wikisource.org)
 2. [↑ http://www.creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0](http://www.creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0)
 3. [↑ http://www.gnu.org/copyleft/fdl.html](http://www.gnu.org/copyleft/fdl.html)
 4. [↑ http://wikisource.org/wiki/Wikisource:Scriptorium](http://wikisource.org/wiki/Wikisource:Scriptorium)